

POTERAĆ (1) *vb pf*

poterać, [potyrać].

o jasne; e prawdopodobnie pochylone (tak w terać); a jasne (błędne znakowanie).

[*inf* potyrać. ◇ *praet 3 pl m pers* potyrali.] ◇ *part praet act* potérąwszy.

Sł stp, Cn brak, Linde XVII - XVIII w.

Stracić, zmarnować [co]:

[*Wpołączeniu szeregowym: dla tego niema to bydź twoié/ iż tego przedać niemożelz/ potyrać niemożelz/ odmienić w gorzéz/ ábo w lepszé niemożelz SenekaGórn 343.*]

Wyrażenie: »wszy(s)tko poterać«: Boć teraz wiele tákich/ Ożenić fie zdole/ Wnet wżyftko poterawfzy/ zbieży ná Podole. PaxLiz B4; [Iáko ów co ná lichwę dáie/ nie vpomina fie tym dłużnikóm dżugu/ o których ma wiadomość/ iż wżytko fwé potyrali SenekaGórn 261].

Synonimy: poniszczyć, zniszczyć.

Formacje współrdzenne cf TERAĆ.

KW